

Andreasen: Jeg nødes til at tage Ordet, fordi den Indstilling, der foreligger fra Udvalget, er fuldkommen urigtig i sit Referat af Sagen; der staar nemlig under Punkt 4, at der foreligger her et Andragende fra Forsikringstagerne hos Gotha Livsforsikringsbank. Det foreligger der aldeles ikke. Det, der foreligger, er nemlig et Andragende fra en Delegation bestaaende af Direktør Thielst og Statsgældsdirektør P. O. A. Andersen sammen med to andre Herrer om, at Rigsdagen skulde beskæftige sig med den Strid, der har været mellem de paagældende Herrer og Forsikringsraadet, hvoraf jeg en kortere Tid har været Medlem. Denne Delegation har ved sin Optræden kun udvirket een Ting, nemlig at Sagen er kommet til at ligge i et saadant Leje, at det vil være vanskeligt at skaffe de forsikrede de gode Vilkaar, de kunde have naaet, hvis man havde stemt for den Ordning af Spørgsmaalet, som Forsikringsraadet havde opnaaet gennem den af Forsikringsselskaberne garanterede Hjælpekasse. Jeg føler mig overbevist om, at de Herrer, der vil undersøge denne Sag, kan faa al mulig tilforladelig Oplysning om min Paastands Rigtighed blandt andet ved at henvende sig til den tidligere Indenrigsminister, hvorunder Forsikringsvæsenet i sin Tid sorterede, det ærede Medlem Hr. Kragh. Vi har fra Forsikringsraadets Side tilbudt at skaffe de forsikrede en Ordning, hvorefter der blev sikret dem den fulde Forsikringssum og ogsaa den Kapitaltilvækst, der er tilskrevet dem som Dividende, og en Præmienedsættelse paa 10 pCt., og endvidere har den ifølge Vedtagelsen i Fjor oprettede Garantikasse forpligtet sig til kun at anvende et yderst beskædnet Beløb til Administration og derefter lade hele Overskuddet komme Forsikringstagerne til gode som Bonus. Det er ganske udelukket, at Garantikassen ved denne Ordning kan have nogen Fortjeneste ved Overtagelsen. Nu har man søgt at foregøgle de forsikrede, at de ved at følge Hr. Thielst kan skaffe sig bedre Vilkaar derved, at Statskassen ved Loven af 2. Juli 1924 skulde være bundet til at yde et meget betydeligt Tilskud. Noget saadant hjemler Loven ikke. Jeg er sikker paa, at Finansudvalget og Tinget vil nægte ethvert Forslag Fremme om at yde Tilskud ud over de 6 000 Kr. aarlig, som der gennem nævnte Lov er givet Til-sagn om.

Naar jeg til at begynde med sagde, at det var ganske urigtigt, at det var en Henvendelse fra Forsikringstagerne, ligger

det i, at første Gang, man forkastede vort Tilbud, opnaaedes der ikke mere end $\frac{1}{5}$ for Forkastelsen, idet det store Flertal var Tilhængere af at følge Forsikringsraadet og bringe Sagen ud af Verden paa det af Forsikringsraadet tilvejebragte Grundlag. Og der foreligger en offentlig Udtalelse, der har været udsendt til de forsikrede fra Forsikringstagerne, blandt andet en stor Kreds paa Kolding-Egnen, der udtaler følgende:

„Vi underskrevne, der ønsker at faa en Afslutning paa „Gotha“ Sagen, og som ikke har Tro paa, at der, som Forholdene ligger, kan opnaas bedre Vilkaar for os forsikrede end de, der tilbydes os af „de danske Livsforsikringsselskabers Garanti- og Hjælpekasse“, og som fremfor alt ikke ønsker at blive tvungen ind i et lille „gensidigt Selskab“, tillader os at henstille til Delegationen at holde op med sin Modstand mod Gotha Bankens Forsikringsbestands Overgang til nævnte Garanti- og Hjælpekasse.

Vi vil ikke undlade at gøre Delegationens enkelte Medlemmer opmærksom paa det Ansvar, de paatager sig, ved muligen at hindre en Ordning, som vi maa anse for forsvarlig, og som i hvert Fald har den Fordel, at den kan overses.

Ligeledes henstiller vi til vore Medforsikrede at søge en Afslutning paa Sagen ved at stemme „Ja“ til det Forslag, der i den nærmeste Fremtid vil fremkomme fra Forsikringsraadet.“

Altsaa, Loven har denne uheldige Af-fattelse, at et ringe Mindretal kan forkaste, hvad et stort Antal forsikrede ønsker skal gennemføres. Jeg maa bestemt protestere imod, at man fremstiller dette Andragende, som om det er samtlige forsikrede i Gotha Banken, der har henvendt sig om at faa denne Sag henvist til Ministeren. Jeg maa bestemt anbefale, at man ikke stemmer for denne Henvi-sning. Jeg kunde i og for sig godt have anbefalet det modsatte. Ministeren har nemlig ikke bestilt andet end at overveje Sagen det sidste Aars Tid, og de Herrer indenfor Delegationen har ikke bestilt andet end at sinke Sagens rimelige Løsning ved deres urimelige Postulater dels i Pressen og dels paa anden Maade. Der er nu indledet en Rets-sag mod Delegationen. Maa jeg indskyde, at der var oprindelig 5 Mand i denne Delegation, der optraadte som selvbestaltede paa samtlige forsikredes Vegne; men den femte, en herværende Bankdirektør, faldt fra, han syntes dog, at den Komædie gik lovlig vidt;